

καίειν (einschließlich der Komposita und Derivata) und seine hebräisch-aramäischen Äquivalente im Gräzismus des A. T.*

Von Max L. Margolis, Berkeley, Cal., U. S. A.

καίειν שָׂרַף⁹ (+ II Ki 23, 7 A: passivum pro activo, יִשְׂרַפוּ für יִשְׂרַפוּ; v. καύσας) בָּעַר⁴ (> Ez 39, 9 primo: Cornill 427) אָבַל² (Jb 15, 34; 31, 12 + Is 5, 24: pass. pro act. [inf.]) הִשִּׁיךְ² הַצִּיַּת (Le 24, 2 + Ex 21, 20: pass. pro act. [inf.]).

Α καίων (Is 43, 2: act. [3 plur.] pro pass.).

Σ εις τὸ καίειν für לְדַלְקִים (Ps. 7, 14).

Θ καίων צָרַב (Pr. 16, 27).

ΑΙ καίων שָׂרַף (I Ki 2, 15: pass. pro act.) שָׂרַף (II Chr 16, 14).
καίων שָׂרַף (De 8, 15).

καίεσθαι (intrans.) בָּעַר¹³ (Si 40, 30; 48, 1; Ho 7, 4; Ma 4, 1 (3, 19); Is 9, 18 (17); 10, 17; 30, 27; 34, 9; 62, 1; Je 7, 20; 20, 9; 21, 12; Ez 1, 13) יָקַד^{6**} (+ Is 10¹⁶ πῦρ καιόμενον καυθήσεται = אֵשׁ יָקַד יָקַד > יָקַד יָקַד Kittel Marti) יָצַת יָדַלַק || יָצַת יָדַלַק יָקַד⁴ καιόμενος נָפְיֹת.

Is 33, 14 πῦρ καίεται unrichtigerweise für אֵשׁ אֹכְלָה Is 4, 5 πῦρ καιόμενον = אֵשׁ לֹהֶבֶת Is 10, 18?

Α δὲ יָדַלַק (Pr 26, 23).

Θ δὲ יָדַלַק (Pr 26, 23). || יָקַד⁸.

* Vgl. meinen Aufsatz „Entwurf zu einer revidierten Ausgabe der hebräisch-aramäischen Äquivalente etc.“ in dieser Zeitschrift, XXV (1905), 285ff. Fr. Myra M. Freidenrich in Berkeley hat mir bei der Ausarbeitung des gegenwärtigen Artikels nennenswerte Dienste geleistet.

** יָקַד imperf. יָקַד vgl. יָקַד imperf. יָבַל imperf. יָבַל imperf. יָבַל.

καίεσθαι (pass.) קָעַר^4 (Ex 3, 2; De 4, 11; 5, 23 (20); 9, 15 + Is 30, 33: verbindet בערה mit נחל und läßt בה aus).

Jd 15, 5 ἐκάησαν vielleicht = וַיִּבְעַר ; A ἐνεπύρισεν = וַיִּבְעַר MT. Le 13, 56 B πλυθῆναι = הָ (wofür zunächst fehlerhaft παυθῆναι [Λ zu A], sodann καυθῆναι, v. s. ἐκκαίειν, κατακαίειν).

Al. שָׂרַף^1 (Le 10, 15).

Hebr. נָצַרַב^1 (Ez 20, 47 [21, 3]).

καῦμα חַם^4 חָרַב^4 (+ Si 14, 27; 43, 3) קָיִץ^1 .

De 32, 10 הָ יָלַל^1 . Jb 24, 24 ἐν καύματι = קָבְצוֹן^* für MT יִקְבְּצוֹן Var. יִקְבְּצוֹן apud Beer. Pr 25, 13 κατὰ καῦμα = כָּחַם für הָ בַיּוֹם Jäger apud Baumgartner 220; möglicherweise Zusatz des Übersetzers.

Σ für MT קָרָה (sic).

Al בְּנִיחָה^1 (Ex 21, 25); צַח^1 (zweiter Teil des Wortes בצלצח: I Ki 10, 2). Sext. קָיִץ^1 .

καῦσις בְּעַר^3 מוֹקֵד^3 ** || יִקְרָה^1 . λύχνοι τῆς κ. $\text{נֵרֹת הַמְּעַרְכָּה}$ נֵרֹת (+ II Chr 13, 11: וַיִּנְרֹת ה' für MT וַיִּנְרֹתֶיהָ).

II Ki 23, 7 A καύσει καὶ καυθήσεται αἰσχύνη αὐτῶν = שָׂרַף $\text{יִשְׂרָפוּ בְּשֵׁמֶת}$ (v. s. καίειν), καύσει ist also nicht 3 sing. fut. (so vermutlich Wellhausen 212 u. andere), sondern dat. sing. des Nomens καῦσις; καί ist zu streichen; zur Konstruktion (verbum c. dat. des nomen actionis zur Umschreibung der hebräischen Konstruktion verbi finiti c. infin. absol.) vgl. Frankel, Vorstudien, 142f.

מוֹקֵד^1 .

Σ שָׂרַפָה^1 .

Al. שָׂרַפָה^1 .

καῦσος Σ יִתְרַבּוֹן (יִתְרַבּוֹנִי für יִתְרַבּוֹנִי).

καύσων קָרִים^1 חָרַב^1 שָׂרַב^1 (+ Si 43, 22).

קָרִים^1 (+ Jd 5, 21: קָרִים für קָרִים).

Σ קָרִים^2 (Ex 10, 13 bis) צַח^1 (Je 4, 11: צַח). ἀνεμος κ.

קָרִים^1 (Hb 1, 9; ob wohl Σ das ה am Ende gelesen?). ζηρότης κ. צְחִיחָה^1 (Ps 67 [68], 7).

⊙ חָרַב^1 (Is 25, 5) קָרִים^3 (Jb 15, 2; 27, 21; Is 27, 8).

* קבץ zu קיץ wie חבק zu חיק u. dgl. V. s. ὑπόκαυμα. Ⓞ las כִּיבַל für כַּבַּל : Beer 167.

** αὐθής = MT $\text{הָ} = \text{הָ}$.

תָּרְבוּן S'

καυστή sc. σερμίδαλις Θ בַּמְרִתְשָׁת׃

ἄκαυστος פַּחַל־לָא׃ (v. s. ἐκκαίειν).

ἀνακαίειν הַדְּלִיק׃ הַבְּעִיר׃

Σ בָּעַר׃ (pass. pro act.).

ἀνακαίεσθαι (intr.) בָּעַר׃ לְהַט׃ (Si 9, 8).

Ho 7, 6 ἀνεκαύθησαν = בער (Nowack) oder besser קָרַח (Marti) für MT קָרְבוּ.

ἀπόκαυμα Σ מִזְקַר׃

ἐκκαίειν הַפִּיט׃ הַפִּיט׃ (Si 51, 4: act. [I sing.] pro pass. לֹא־נִפְתָּח = פּחַח לֹא(י) vgl. Schechter 66; v. s. ἄκαυστος בָּעַר׃ הַדְּלִיק׃ (+ Si 43, 4) הַשִּׁיק׃ (הַפִּיט׃) (Si 43, 4 mrg. 21). || אִנִּי׃. Objekt ὀργή הַעִיר׃. Subjekt ἥλιος הַבָּרָא׃.

Jb 3, 17 ἐξέκαυσαν Fehler für A ἔπαυσαν (v. s. κατακαίειν). Si 8, 10 μὴ ἔκκαιε ἀνθρακας ἀμαρτωλοῦ für חַלְתֵּנִי בְּנַחֲלֵת׃ אֵל רֶשַׁע; ⚪ las natürlich בְּנַחֲלֵת׃; צַלַּח vgl. Am 5, 6 (Margolis, AJSL, April 1901, 171) ⚪ ἀναλάμπειν mag eine Erweiterung der Wurzel נָצַח sein (v. s. καῦμα, καύσων; vgl. auch λάμπειν = נָצַח La 4, 7; λαμπηδών 'A, λαμπρότης ΣΘ = נִצְחָנוּת׃ Is 58, 11; λαμπρός Σ = נָצַח Ca 5, 10; La 4, 7; ἐπιλάμπει Is 4, 2 für חַיִּים צִמַּח (!) und „aufleuchten, hell werden, aufflammen“ bedeuten (ist die transitive Wiedergabe in ⚪ in der Sirachstelle durch בַּ verurteilt?); in der Redensart על (אלהים) יהוה צלחה רוח יהוה dürfte dieselbe Bedeutung passen.

Θ בָּעַר׃ (Ez 39, 9 + Is 64, 2: תְּבַעַר׃ [oder תִּבְעַר׃] für תְּבַעַה v. κατακαίειν). || אִנִּי (Da 3, 19. 22 + 3, 19 pass. pro ad. [infin.]).

ἐκκαίεσθαι (intr.) בָּעַר׃ (+ Ps 117 [118], 12: בָּעִירוּ = דְּלִקְוּ [die Erklärung Räschis ist natürlich harmonistisch] für MT לְעִבּוּ = 'ΑΣΣ, Baethgen 349) קָרַח׃ חַמֵּם׃ הַתְּחַמֵּם׃ (Ps 72 [73], 21: יתחמם. für יתחמץ; wahrscheinlich aber ist é. freie Übersetzung Hs: Frankel, Vorstudien, 207) יָקַד׃ (Si 16, 6) גַּפַּח׃* (Je 1, 14: תַּפַּח für תַּתַּח Houbigant apud Graf 10). Subjekt θυμός oder ὀργή נִצְתָּ׃* (+ Si 16, 6) הַעִיר׃ יָגֵשׁ׃** גַּתְּךָ׃ תִּרְרָה׃

* גַּפַּח imperf. יָפַח pass. קָל.

** יָגֵשׁ imperf. יָגַשׁ wie יָגַשׁ imperf. וַיִּגַּשׁ und dgl.

א דלֵק (Ps 9, 23; Pr 26, 23). ἐκκεκαυμένη sc. ἐσχάρα
מבערת (Je 46 [26], 19) = Σ.

⊖ בָּעַר (Je 10, 8) דלֵק (Pr 26, 23).

ἐκκαίεσθαι (pass.) א נָצַת (Je 43 [36], 22).

ἐκκαυσίς ΣΘ קרַח.

κατακαίειν שָׂרַף (+ Le 8, 32; 13, 55. 57; Nu 19, 5; Is 47, 14;
Ez 43, 21: pass. pro act.) בָּעַר (Jb 1, 6; Is 43, 2) בָּעַר (+ Is 64, 2;
תבער [oder תבער] für תבעה v. ἐκκαίειν) הִצִּיחַ (pass. pro act.)
יִלְהֹט. Subj. אָכַל (> Jb 1, 16 A an verkehrter Stelle für
κατέφαγεν).

>IV Ki 23, 5. II (κατέκαυσε Fehler für κατέπαυσε Alex.)
Da 11, 18 (κατακαύσει AB Fehler für καταπαύσει R) Jd 2, 2
(κατακαύσετε A: καθελείτε B = ח) Ez 5, 2 (nicht in ח: Cornill 202
Toy 48).

Σ שָׂרַף (Ps 73 [74], 8) בָּנָה (Is 43, 2: act. pro pass.).

Al. שָׂרַף.

E' שָׂרַף.

κατακαίεσθαι (pass.) נִשְׂרַף (+ I Chr 14, 12; Pr 6, 27: act.
pro pass.; Je 45 [38], 23: תִּשְׂרַף Fehler für תִּשְׂרַף Hitzig 304) בָּעַר
(Ex 3, 3; Is 1, 31) יָצַח (imperf.) נִבְּחָה (+ Pr 6, 28: act pro pass.)
וַיִּנְרַב || הִתְחַרְרָה. Part. שָׂרֹף (Nu 16, 39 [17, 4]).

Nu 19, 17 τῆς κατακεκαυμένης Freiheit für שָׂרֵפָה; De 29, 23
καὶ ἄλλα κατακεκαυμένον für שָׂרֵפָה וְמִלְחָה (sic); Is 9, 19 ὑπὸ
πυρὸς κατακεκαυμένος für מְאֻכְלָת אֵשׁ; 33, 12 κατακεκαυμένα
für מְשֻׂרְפוֹת.

ΑΣ Je 51 (28), 25 kann ich weder in Field noch sonst wo finden.

περκαίειν seq. πυρί Σ בָּאֵשׁ הֶעָבִיר.

προσκαίειν חם.

πρόσκαυμα קָבַץ (π. χύτρας = קָבַץ פָּרוֹר für MT פָּרוֹר
v. s. χύτρα; v. καύμα).

συγκαίειν הִדְלִיק. Subj. καύσων אָכַל (pass. pro act.); ἥλιος
הִקָּה (AS²R; ἐκκ. [q. v.] S¹). Part. הִרְשִׁיף (doch vgl. die hebr.
Lexika; Marti 257).

Α' שָׂוַף (vgl. Thesaurus s. v.).

Σ הִשְׂקַת (הציקתני für הִשְׂקַתני).

συγκαίεσθαι (pass.) חֲמַרְמַר׃ (doch vgl. die hebr. Lexika) נִצַּת׃
(Is 9, 19 [18]: נִצַּתָּהּ für נִצַּתְתֶּם? Cheyne 85).

III Ki 7, 49 συγκαιομένας A; συγκλειομένας B = Ḥ. Is 5, 24
συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης MT וְהִשָּׁשׁ לְהִקְבֵּה יִרְפָּה (sic).

ὑποκαίειν חֲדַר׃ (Ez. 24, 5; in diesem Sinne wird das Wort
aufgefaßt auch von S Menahem Ḳimḥi Parḥon; v. συντιθέναι*).

ὑποκαίεσθαι (pass.) Part. חֲדַרְיָ׃

Am 4, 2 εἰς λέβητας ὑποκαιομένους MT בְּסִירוֹת דִּיגָה, Frankel,
Vorstudien, 201 (ob wohl ט דורה oder ein ähnliches Derivat der
Wurzel דור las?).

* מְדוּרָה Is 30, 33; Ez 24, 9; Šabba 1, 11; Tamid 1, 1 und sonst scheint
„Herd“ zu bedeuten; vgl. ⚡ Raschi Ez 24, 9 ⚡ Is 30, 33; auch ⚡ Sjb 41, 12
= لَيْب BABB; Ibn Ḡanāḥ s. v. דור; Pseudo-Seder Eliahu Zuṭṭa, ed.
Friedmann, 48, muß die LA. שם in den Text aufgenommen werden.